

Αριθμ. Απόφ. 1225/2007

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. ΠΑΠΑΔΑΚΑΚΗ Νικόλαο, Στρατιωτικό Δικαστή Β΄, Προεδρεύοντα, κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος και οι αρχαιότεροι Δικαστές,

2. ΚΑΪΜΑΚΑ Ανδρονίκη, Στρατιωτικό Δικαστή Γ΄

και το Στρατοδίκη:

3. ΣΤΕΛΙΟΥΔΑΚΗ Ευάγγελο, Ταγματάρχη (ΤΧ),

που κληρώθηκε με την υπ' αριθμ. 816/07 απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα **ΠΗΤΣΟΚΟΥ Παρασκευή**, Στρατιωτικό Δικαστή Δ΄, που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα και τους αρχαιότερους Αντεισαγγελείς, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύονται και τη Γραμματέα **ΚΑΡΑΝΑΓΝΩΣΤΗ Αλεξία**, **Ανθυπασπιστή (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την **30^η** του μήνα **Απριλίου** του έτους δύο χιλιάδες επτά (**2007**) και ώρα 09:00΄, κατά την οποία ο παραπάνω Στρατοδίκης, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον

Δ. Σ. του Β., που παραπέμφθηκε σε δίκη με το υπ' αριθμ. **265/07 κλητήριο θέσπισμα** του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για **εξόβριση ανωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν κατ' εξακολούθηση (μερικότερες πράξεις δύο)**, ο οποίος, αφού παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται:

Δ. Σ. του Β. και της Ε., γεννήθηκε το στ.. Α. και κατοικεί ομοίως (οδ. Σ., αρ. ..), πρώην στρατιώτης (ΤΘ) της δυνάμεως της, με ΣΑ:.../.... και τώρα ιδιωτικός υπάλληλος, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ο οποίος δεν κρατείται προσωρινά και δήλωσε ότι έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του τον παρόντα δικηγόρο **ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟ Ηλία**, ο οποίος κατέθεσε στο δικαστήριο το υπ' αριθμ. 28007142/27-4-07 γραμμάτιο προείσπραξης του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Κατόπιν, ο **Πρόεδρος** συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέξει την κατηγορία και τη σχετική με αυτή συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου .

Υστερα, η **Εισαγγελέας**, αφού πήρε το λόγο, απήγγειλε συνοπτικά την κατηγορία που αναφέρεται στο ανωτέρω κλητήριο θέσπισμα και δήλωσε ότι για την υποστήριξή της κάλεσε τους μάρτυρες τα ονόματα των οποίων αναγράφονται στο κάτω μέρος του κλητηρίου θεσπίσματος που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο, ενώ πρότεινε την

ανάγνωση των ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων που βρίσκονται στη δικογραφία, ήτοι της από 10-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Κ. Α., της από 11-5-06 εκθέσεως εξετάσεως της μάρτυρος Μ. Θ. και της από 12-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Β. Σ., που ελήφθησαν στο πλαίσιο της διενεργηθείσας ένορκης διοικητικής εξέτασης.

Έπειτα, **ο Πρόεδρος** ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για την πράξη που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι κάλεσε ως μάρτυρα για την υπεράσπισή του, την Δ. Ε. του Π., ενώ συμφώνησε με την ανάγνωση των ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων που βρίσκονται στη δικογραφία, ήτοι της από 10-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Κ. Α., της από 11-5-06 εκθέσεως εξετάσεως της μάρτυρος Μ. Θ. και της από 12-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Β. Σ..

Αφού **το Δικαστήριο** διασκέφτηκε, σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την ανάγνωση, στην κατάλληλη στιγμή της διαδικασίας, των ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων που βρίσκονται στη δικογραφία, ήτοι της από 10-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Κ. Α., της από 11-5-06 εκθέσεως εξετάσεως της μάρτυρος Μ. Θ. και της από 12-5-06 εκθέσεως εξετάσεως του μάρτυρα Β. Σ., που ελήφθησαν στο πλαίσιο της διενεργηθείσας ένορκης διοικητικής εξέτασης.

Αφού έγιναν αυτά, **ο Πρόεδρος** εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας Τ. Κ. και Χ. Δ. και της μάρτυρος υπεράσπισης Δ. Ε., οι οποίοι βρέθηκαν παρόντες.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος**, αφού καθόρισε τη σειρά εξέτασεως των μαρτύρων και παρήγγειλε να βγουν έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων οι υπόλοιποι μάρτυρες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 350 ΚΠΔ, κάλεσε για εξέταση **τον πρώτο μάρτυρα κατηγορίας**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται:

Τ. Κ. του Ν. και της Σ., που γεννήθηκε το ... στ.. Θ.. και κατοικεί ομοίως (οδός Λ. Μ. αρ. ..), πρώην ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) και τώρα ασκούμενος δικηγόρος, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Υπηρετούσα στη σχολή Στρατολογικού, όπου είχα έρθει για εκπαίδευση. Στις 28-4-06 ήμουν Βοηθός Επόπτη στο στρατόπεδο «Βασιλοπούλου». Ενήργησα έφοδο και κατά τον έλεγχό μου διαπίστωσα ότι ο Δ. έλειπε. Τον κάλεσα στο κινητό του. Οι οπλίτες έρχονται με απόσπαση και έχουν κάποιες υπηρεσίες μέσα στη μέρα. Εκείνη την ώρα ο Δ. δεν είχε υπηρεσία αλλά έπρεπε να βρίσκεται μέσα στο στρατόπεδο. Πήρα το νούμερο του κινητού του από συνάδελφό του. Μετά από μισή ώρα ο Δ. επέστρεψε. Είχε πάει στο σπίτι του να ξεκουραστεί. Το ανέφερα στη Λοχαγό και το άφησα στην κρίση της. Η Λοχαγός τους κάλεσε όλους στο γραφείο της για να τους μιλήσει. Ο Δ. πριν μπει, μου είπε τη φράση «θα τα πούμε έξω σε δέκα μέρες». Μου δημιουργήθηκε ένα αίσθημα φόβου. Υπέθεσα ότι θα με πετύχει εκτός στρατοπέδου και ίσως να με χτυπούσε. Στη συνέχεια μπήκε στο γραφείο και εξερχόμενος μου είπε: «μαλάκα, βλάκα, ηλίθιε, φλώρο», με έσπρωξε με το αριστερό του χέρι αρκετά δυνατά και μούντζωσε το πρόσωπό μου και το τζόκεϊ ξεχωριστά. Παρόντες

ήταν οι υπόλοιποι τρεις στρατιώτες. Μίλησα με τη Λοχαγό και της είπα ότι θα το αναφέρω. Το ανέφερα ως ΒΕΑΣ και στη σχολή μου. Στις 2-5-06 ο Δ. βγήκε στο κεφαλόσκαλο της σχολής Στρατολογικού και άρχισε να φωνάζει και να με βρίζει με τις λέξεις: «ψαρά, κωλοψαρά». Δεν αντέδρασα και πάλι καθ' οιονδήποτε τρόπο. Ξεκίνησε να ανοίγει τα κουμπιά του παντελονιού του και να μου δείχνει τα γεννητικά του όργανα. Δεν είχα καμία σχέση με τον κατηγορούμενο. Δεν τον είχα ξαναδεί. Οι στρατιώτες έρχονται για μία εβδομάδα με απόσπαση. Δεν επεδίωξε να με συναντήσει απ' όσο γνωρίζω. Οι φράσεις ειπώθηκαν και οι χειρονομίες έγιναν μπροστά σε κοινό. Αισθάνθηκα μείωση της προσωπικότητάς μου. Δεν τον προκάλεσα. Ενήργησε έτσι επειδή ανέφερα ότι είχε φύγει απ' το στρατόπεδο, πράγμα το οποίο όφειλα να κάνω. Δεν υπήρχε άλλος λόγος. Ήταν η πρώτη φορά που πήγαινα στο στρατόπεδο. Η υπηρεσία μου ήταν εικοσιτετράωρη. Η έφοδός μου ήταν 00:00 έως 02:00'. Ο Δ. ήταν πριν στην υπηρεσία του. Υποθέτω ότι πήγε στο σπίτι του από αυτά που μου είπε στο τηλέφωνο και από αυτά που μου είπαν οι άλλοι στρατιώτες. Δεν με αφορά το πού είχε πάει. Δεν μου είπε από πριν πού θα πάει. Όταν τον πήρα τηλέφωνο μου είπε ότι είναι στο σπίτι και ξεκουράζεται και κάτι τέτοιο. Εξ όσων γνωρίζω έφυγε για προσωπική του ξεκούραση. Δε μου είχε αφήσει το νούμερο του τηλεφώνου του. Όφειλε να με ενημερώσει. Δεν γνωρίζω αν χορηγείται πρωινό στη μονάδα. Τώρα έχω υπηρετήσει δέκα επτά μήνες. Τότε ήμουν στον πέμπτο ή τον έκτο μήνα. Δε γνωρίζω αν ο κατηγορούμενος είχε ποινές. Όταν κάποιος απειλεί κάποιον άλλο, αυτός υποθέτω ότι νοιώθει φόβο, αν είναι ένας συνετός μέσος οικογενειάρχης. Έγινε το περιστατικό με τα κουμπιά. Υποθέτω ότι ο οπλίτης γνωρίζει τα εθνόσημα.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάσθηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου και στον κατηγορούμενο για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυς απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρα, ο **Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, τον κατηγορούμενο και το συνήγορο υπερασπίσεως αυτού αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρα ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Στη συνέχεια, ο **Πρόεδρος**, κάλεσε για εξέταση **τον δεύτερο μάρτυρα κατηγορίας**, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Χ. Δ. του Ν. και της Χ.**, που γεννήθηκε το στ.. Β. και κατοικεί ομοίως (οδός Κ. αρ. ...), πρώην ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) και τώρα δικηγόρος, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Υπηρετούσα στη σχολή Στρατολογικού και ήμασταν συνάδελφοι με τον Τ.. Πληροφορήθηκα ότι ο Δ. έφυγε από το στρατόπεδο, το είπε ο Τ. και μετά υπήρξε διαπληκτισμός. Ο Τ. είπε ότι ο Δ. τον απείλησε. Στις 2-5-06, ώρα 12:30', είχαμε διάλειμμα και καθόμασταν στο προαύλιο με συναδέλφους. Ο κατηγορούμενος βγήκε στην είσοδο του θαλάμου και είπε: «Ψαροδόκιμε, τι άλλο θα μου κάνεις, ψαρά, κωλοψαρά» και επέδειξε τα γεννητικά του όργανα. Δεν θυμάμαι αν τον είπε «αδερφή». Εγώ απλά είδα τις χειρονομίες. Βρισκόμουν σε απόσταση είκοσι με είκοσι πέντε μέτρων από αυτόν. Ήμουν μαζί με τον Τ.. Όταν πήγε να φύγει ο Τ., τότε βγήκε ο κατηγορούμενος από το θάλαμο. Δεν τον ήξερα τον

κατηγορούμενο. Δεν είχε δημιουργήσει άλλο πρόβλημα. Δεν υπήρχε προηγούμενο μεταξύ τους γιατί δεν γνωρίζονταν. Κι εμένα θα με προσέβαλαν σαν προσωπικότητα οι φράσεις που ειπώθηκαν. Δεν γνωριζόμασταν κιόλας οπότε δε νομίζω ότι είχε δικαίωμα ο κατηγορούμενος να μιλήσει έτσι. Έτσι όπως το είδα, υπήρχε πρόθεση. Ήμασταν μπροστά στο περιστατικό καμιά δεκαριά άτομα. Ο Δνέας με τον οπλίτη είναι μαζί και μπορεί να συνηθίζονται τέτοιες εκφράσεις μεταξύ τους. Αλλά δεν συνηθίζονται μεταξύ ΔΕΑ και οπλίτη. Εφόσον είχε προηγηθεί και το περιστατικό της 29-4-06, υπήρχε διάθεση προσβλητική. Δεν πιστεύω ότι δεν είχε την πρόθεση να προσβάλει. Δεν γνωρίζω αν ο Δ. ζήτησε συγγνώμη στην κατάθεσή του.

Ο παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάστηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση του μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου και στον κατηγορούμενο για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτόν. Ο μάρτυς απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή του.

Μετά την εξέταση του μάρτυρα, ο **Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, τον κατηγορούμενο και το συνήγορο υπερασπίσεως αυτού αν έχουν να αναφέρουν εναντίον του μάρτυρα ή εναντίον της μαρτυρίας του οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία του και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική του κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Έπειτα, ο **Πρόεδρος** ανέγνωσε τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις που βρίσκονται στη δικογραφία, ήτοι την από 10-5-06 έκθεση εξέτασης του μάρτυρα Κ. Α., την από 11-5-06 έκθεση εξέτασεως της μάρτυρος Μ. Θ. και την από 12-5-06 έκθεση εξέτασεως του μάρτυρα Β. Σ., τα έγγραφα που προσκόμισε στο Δικαστήριο ο συνήγορος του κατηγορουμένου, καθώς και την αναφορά Επόπτη Ασφαλείας Στρατοπέδου «Βασιλοπούλου» της 28/29-4-06, την αναφορά του Βοηθού Επόπτη Ασφαλείας Στρατοπέδου «Βασιλοπούλου» της 28-4-06, την από 2-5-06 αναφορά του ΔΕΑ Τ. Κ., την από 3-5-06 αναφορά του ΔΕΑ Τ. Κ. και το ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Στο σημείο αυτό ο **συνήγορος του κατηγορουμένου** προσκόμισε στο Δικαστήριο, την από 9-5-06 βεβαίωση της ΜΦΑΤ, καθώς και τα από 30-11-05, 12-12-05 και 29-5-06 αποσπάσματα ατομικού λογαριασμού ασφάλισης του ΙΚΑ του Α', Β' και Γ' τριμήνου 2005, τα οποία ο Πρόεδρος αφού ανέγνωσε, έθεσε στη δικογραφία.

Κατόπιν, ο **Πρόεδρος** κάλεσε για εξέταση τη **μάρτυρα υπερασπίσεως**, η οποία, αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά της κ.λπ., αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: **Φ. –Δ. Ε. του Π. και της Α.**, γεννήθηκε το 1957 στο Μ. Η. και κατοικεί στην Α. (οδός Σ. αρ. ...), μοδίστρα, Ελληνίδα και Χριστιανή Ορθόδοξος και αφού έβαλε το δεξί της χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο, ορκίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ και αφού εξετάστηκε σύμφωνα με το νόμο, **κατέθεσε ότι:**

Είμαι η μητέρα του κατηγορουμένου. Παρουσιάστηκε στην Καστοριά και μετά στην Ορεσιτιάδα, είμαι υπερήφανη που υπηρέτησε. Έπειτα ήρθε στην Αθήνα κανονικά. Είχα άγχος όταν ήταν στην Ορεσιτιάδα, όταν ήρθε στην Αθήνα, στο Χαϊδάρι, χάρηκα. Όταν ήταν σκοπός περνούσα και τον έβλεπα. Έφερνε αναμυκτικά και πατατάκια και στους άλλους στρατιώτες. Τον ΔΕΑ δεν τον ξέρω. Ο γιος μου μου είπε ότι του έκανε αναφορά. Ο γιος μου ήταν άφογος, είχε μία ημέρα φυλακή. Ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από το Δόκιμο. Ο Δόκιμος έκανε δύο αναφορές, τις κατέθεσε αμέσως. Ο γιος μου μου είπε ότι είπε τις φράσεις που αναφέρονται. Δεν μιλάει γενικώς έτσι. Απ' τη χαρά του που απολύοταν σε

λίγες μέρες βγήκε για αναψυκτικά. Δεν έπρεπε να βγει έξω από το στρατόπεδο. Σαν παιδί έκανε ένα λάθος. Πάνω στα νεύρα του και τη χαρά του είπε μία κουβέντα. Του είπα να μου δώσει το τηλέφωνο του Δόκιμου για να ζητήσω συγγνώμη. Μου είπε ότι νευρίασε και ξέφυγε λίγο, ότι είπε «φλώρε» και αυτά που λένε τα παιδιά στο στρατό. Ο μπαμπάς του είναι άνεργος. Βοηθάει στο σπίτι. Ο Δόκιμος ήταν ανώτερος και δεν έπρεπε να μιλήσει έτσι. Δεν μου είπε ότι έκανε τη χειρονομία με τα γεννητικά όργανα. Κόβω το κεφάλι μου ότι δεν το έκανε. Μου είπε ότι είπε «φλώρε» και «μαλάκα».

Η παραπάνω μάρτυς, αφού εξετάστηκε προφορικά, παρέμεινε στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος, μετά την εξέταση της μάρτυρος, έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή, στο Στρατοδίκη, στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου και στον κατηγορούμενο για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σε αυτήν. Η μάρτυρας απάντησε όπως αναφέρεται στην ως άνω κατάθεσή της.

Μετά την εξέταση της μάρτυρος, **ο Πρόεδρος** ρώτησε την Εισαγγελέα, τον κατηγορούμενο και το συνήγορο υπερασπίσεως αυτού αν έχουν να αναφέρουν εναντίον της μάρτυρος ή εναντίον της μαρτυρίας της οτιδήποτε μπορεί να καθορίσει ακριβέστερα την αξιοπιστία της και συντείνει στην αποκάλυψη της αλήθειας και αν επιθυμούν να προβούν σε δηλώσεις ή εξηγήσεις σχετικά με τη μαρτυρική της κατάθεση και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Μετά, **ο Πρόεδρος** κάλεσε τον κατηγορούμενο να απολογηθεί για την εις βάρος του κατηγορία, αυτός δε **απολογήθηκε** όπως παρακάτω:

Στις 28-4-06 είχα υπηρεσία 22:00' με 24:00'. Δεν είχα ποτέ πρόβλημα. Κάθε βράδυ βγαίναμε και πηγαίναμε στο περίπτερο. Το κάναμε και εκείνη τη μέρα. Λάθος μας, αλλά το κάναμε. Αγόρασα milko, τσιγάρα και ένα κρουασάν. Το πολύ να έκανα είκοσι λεπτά να πάω στην Πειραιώς και να γυρίσω. Τον είχαμε βοηθήσει κιόλας το Δόκιμο Τ. Την επόμενη μέρα μας κάλεσε όλους να πάμε στην κ. Λοχαγό. Τον είπα «βλάκα, ψαρά». Όσο για το εθνόσημο, με προσβάλλει αυτό που ελέχθη. Του ζήτησα συγγνώμη μόνο στην κατάθεση. Η μητέρα μου δεν τον βρήκε, εγώ δεν έψαξα. Τον είπα «ψαρά» και «βλάκα». Ποτέ δεν θα ξεκούμπωνα το παντελόνι μου. Δεν ξαναειδωθήκαμε. Του είπα: «τι πας να κάνεις, απολύομαι σε λίγες μέρες». Τον είπα και «μαλάκα». «Ηλίθιο» δεν τον είπα. Στην παραμεθόριο με τους Δοκίμους ήμασταν φίλοι. Με τον κ. Τ. δεν είχα φιλική σχέση, γι' αυτό παραφέρθηκα. «Ψαρά» τον είπα, όχι «κωλοψαρά», ούτε «αδερφή». Νόμιζα ότι θα ήταν το ίδιο με την παραμεθόριο, αυτό ήταν το λάθος μου. Δεν πήγα κανέναν στο στρατοδικείο επειδή με είπε ψαρά. Δεν νομίζω ότι είναι βρισιά. Αν ερχόταν κάποιος από την Ευελπίδων δεν θα τον λέγαμε «ψαρά». Μας είχε ζητήσει να παραγγείλει, τον βοηθούσαμε, ήμασταν συνάδελφοι. Είμαι μετανιωμένος. Δεν θίχτηκε κανείς με το «ψαρά». Το περιστατικό με το παντελόνι δεν ισχύει. Μπορεί να βγήκα με ξεκούμπωτο το παντελόνι γιατί εκεί ήταν ο θάλαμός μας. Δεν το ξεκούμπωσα και έκανα χειρονομία. Μπορεί και να έκανα χειρονομία. Ήμουν εκνευρισμένος. Έτσι είχα συνηθίσει με τους Δοκίμους.

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου, **ο Πρόεδρος** του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα, στη Δικαστή και στο Στρατοδίκη για να απευθύνουν ερωτήσεις στον κατηγορούμενο ή να ζητήσουν διευκρινίσεις. Επίσης, ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στο συνήγορο υπερασπίσεως του κατηγορουμένου για να υποβάλει ερωτήσεις στον κατηγορούμενο με τη μεσολάβηση του Προέδρου. Ο κατηγορούμενος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Στη συνέχεια, **ο Πρόεδρος** ρώτησε όλους τους ανωτέρω και τον κατηγορούμενο αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και αφού έλαβε

από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα και στο συνήγορο του κατηγορουμένου για να αγορεύσουν.

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο και ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε όπως κηρυχθεί ο κατηγορούμενος **ένοχος** για την πράξη της εξύβρισης ανωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν κατ' εξακολούθηση (μερικότερες πράξεις δύο), σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Ο συνήγορος του κατηγορουμένου, αφού πήρε το λόγο και ανέπτυξε την υπεράσπιση, ζήτησε την αθώωση του κατηγορουμένου ελλείψει των στοιχείων της πράξεως και επικουρικά την αθώωσή του ελλείψει δόλου.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει να προσθέσει κάτι για την υπεράσπισή του, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν, **ο Πρόεδρος** κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Αφού **το Δικαστήριο** διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά επί της έδρας, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία έχει ως εξής:

I. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 60§1 στοιχ. α' ΣΠΚ τιμωρείται ο στρατιωτικός, ο οποίος εξυβρίζει τον ανώτερό του ή τον κατώτερό του με λόγια ή έργα ή απειλές ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, εφόσον η πράξη αυτή τελέσθηκε κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Προβλέπεται, όμως, μικρότερη ποινή, εάν η πράξη δεν τελέσθηκε κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν (άρθρο 60§1 στοιχ. β' ΣΠΚ), η οποία αποτελεί την προνομιά μορφή του εγκλήματος. Η αξιόποινη συμπεριφορά που περιγράφεται στο ανωτέρω άρθρο αποτελεί πράξη που προσβάλλει την τιμή του κατά βαθμό ανωτέρου ή κατώτερου στρατιωτικού και έχει, βέβαια, την κοινωνική σημασία της άμεσης ή έμμεσης αρνήσεως στο άτομο ενός status εξωτερικής τιμής (βλ. Δ. Σπινέλλη, Ποινικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος, Εγκλήματα κατά της τιμής, 1982, σελ. 39 επ. · I. Μανωλεδάκη, Η διαλεκτική έννοια των εννόμων αγαθών, 1973, σελ. 111). Δεν πρόκειται, δηλαδή, για προσβολή της στρατιωτικής πειθαρχίας (αν και η εν λόγω διάταξη έχει περιληφθεί στο τρίτο κεφάλαιο του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα με τον τίτλο «Εγκλήματα κατά της στρατιωτικής πειθαρχίας»), αλλά για κατ' αρχήν προσβολή της τιμής άλλου προσώπου, το οποίο, όμως, συνδέεται με το δράστη με την υπηρεσιακή – ιεραρχική σχέση του στρατού. Από την άποψη αυτή, οι εξυβρίσεις που τυποποιούνται στο ΣΠΚ έχουν ένα διπλό εγκληματικό χαρακτήρα, γιατί, πέρα από την προσβολή της τιμής του προσώπου του ανωτέρου ή κατώτερου, προσβάλλουν ταυτόχρονα και την στα πρόσωπα αυτά εκφραζόμενη στρατιωτική ιδιότητα του ανωτέρου ή κατώτερου, ως όρο εξατομικεύσεως της υπηρεσιακής σχέσεως του στρατού [βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, 1997, σελ. 414 επ. · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 448/1986, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, ΝοΒ 35 (1987), 1586 · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 482/1993, όπ. π. · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Λαρ. 101/1994, με δεκτή πρόταση Π. Χριστοφοράκου, Ποιν. Χρον. ΜΔ' (1994), 1311]. Ο δεύτερος αυτός εγκληματικός χαρακτήρας των εξυβρίσεων του ΣΠΚ, η προσβολή δηλαδή και της ιεραρχικής σχέσεως, ως αναγκαίο προαπαιτούμενο εξατομικεύσεως της στρατιωτικής υπηρεσίας, φαίνεται πιο καθαρά στην περίπτωση που η εξύβριση τελέσθηκε κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν. Οι περιπτώσεις αυτές συντρέχουν, όταν η πράξη συνδέεται με τα δεδομένα συγκεκριμένης υπηρεσιακής σχέσεως εξαρτήσεως μεταξύ δράστη και παθόντα (βλ. Βουλ. Συμβ. ΔΣ Θεσ 373/89, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 424 · Βουλ. Συμβ. ΔΣ Θεσ 233/90, με δεκτή πρόταση Αδ.

Παπαδαμάκη, Αρμ. 1990, 885). Συγκεκριμένα το στοιχείο «κατά την υπηρεσία» σημαίνει ότι η εξύβριση αυτή έλαβε χώρα σε χρόνο που οι δύο στρατιωτικοί (δράστης – παθών) όχι απλώς βρίσκονταν σε σχέση υπηρεσιακής εξαρτήσεως, αλλά ασκούσαν συγκεκριμένη υπηρεσία και διαμόρφωναν – στο πλαίσιο της υπηρεσιακής πλέον σχέσεως – τους όρους τελέσφορης διεξαγωγής της. Εξάλλου, η εξύβριση τελείται «για λόγους που έχουν σχέση με την υπηρεσία», όταν έχει ως αφορμή το πλαίσιο υπηρεσίας που αναφέρθηκε και στο οποίο ήταν ενταγμένοι δράστης και θύμα (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, όπ. π., σελ. 419 · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 51/88, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, αδημ.). Πρέπει, εξάλλου, να σημειωθεί ότι ως απειλές θα πρέπει να θεωρηθούν οι εξαγγελίες εκείνες του δράστη για άσκηση βίας ή άλλης παράνομης πράξεως ή παραλείψεως που (στοχεύουν και) προκαλούν τρόμο και ανησυχία. Πρόκειται για σκέτη απειλή που γίνεται για απλό εκφοβισμό. Η έννοια της απειλής εδώ έχει περιεχόμενο αντίστοιχο με εκείνο της βιαιοπραγίας· η απειλή συνδέεται με εκφοβισμό όπως η βιαιοπραγία με κακοποίηση (βλ. Αδ. Παπαδαμάκη, όπ. π., σελ. 415). Για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος απαιτείται δόλος, ο οποίος περιλαμβάνει τη γνώση του δράστη ότι προσβάλλει την τιμή άλλου στρατιωτικού (ανωτέρου ή κατωτέρου) και τη θέληση να συμπεριφερθεί εξυβριστικά στο δέκτη της προσβολής. Ειδικότερα δε, απαιτείται γνώση του δράστη ότι η προσβλητική εκδήλωση είναι πρόσφορη να παραγάγει εξωτερικά την εντύπωση καταφρονήσεως ορισμένου προσώπου (ανωτέρου ή κατωτέρου) καθώς και βούληση ή αποδοχή να περιέλθει η προσβλητική της τιμής εκδήλωση στη γνώση ενός άλλου. Κατά την αναφορά αυτή περιεχόμενο του δόλου της εξυβρίσεως δεν είναι ο σκοπός εξυβρίσεως (*animus injuriandi*: βλ. Δ. Σπινέλλη, όπ.π., σελ. 71-72 · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 439/87, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε «Ποινικά Ανάλεκτα», 1994, σελ. 238).

II. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι ανεπίτρεπτη μεταβολή της κατηγορίας, η οποία συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα, σύμφωνα με το άρθρο 171§1 περ. β' ΚΠΔ, λόγω μη τηρήσεως των διατάξεων των άρθρων 27 και 43 του ίδιου Κώδικα που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα, υφίσταται όταν η πράξη για την οποία επήλθε η καταδίκη είναι ουσιωδώς διάφορη από εκείνη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη και παραπέμφθηκε σε δίκη ο κατηγορούμενος, κατά τόπο, χρόνο και ιστορικές περιστάσεις, που είναι άσχετες με αυτές που συνιστούν το έγκλημα, για το οποίο έγινε η κατηγορία [βλ. Ι. Ζησιάδη, Ποινική Δικονομία, τόμ. Α', 1976³, σελ. 180 επ. · Α. Σταθόπουλου, Η μεταβολή της ποινικής κατηγορίας, 1990, σελ. 158 · Ν. Ανδρουλάκη, Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης, 1994², σελ. 395 · Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 557/84, με πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, Αρμ. 1986, 32]. Εφόσον η εξέλιξη του περιεχομένου της κατηγορίας δεν παραβιάζει τα όρια του απαγορευμένου της μεταβολής της, συνιστά βελτίωση (επιτρεπτή) της κατηγορίας. Πρέπει δε στο σημείο αυτό να παρατηρηθεί ότι τη βελτίωση της κατηγορίας καθιστά υποχρεωτική και ο θεσμός του δεδικασμένου, ο οποίος απαγορεύει την εκ νέου δίωξη της αυτής πράξεως, ακόμη και όταν αυτή προσλάβει άλλο νομικό χαρακτηρισμό (άρθρο 57 ΚΠΔ). Άλλωστε η έκταση του δεδικασμένου, δεδομένου ότι συμπίπτει με τα όρια του αντικειμένου της ποινικής δίκης, τελεί σε ευθεία αναλογία με τα όρια βελτιώσεως της κατηγορίας. Κατά συνέπεια, τότε μόνον θα μπορούσε να αποκλεισθεί η βελτίωση της κατηγορίας, όταν για τη συγκεκριμένη πράξη θα ήταν δικονομικά εφικτό να ασκηθεί νέα ποινική δίωξη και να διεξαχθεί στην ουσία της υποθέσεως νέα δίκη με διάφορο νομικό χαρακτηρισμό, χωρίς να εμποδίζεται από το δεδικασμένο της προγενέστερης δικαιοδοτικής κρίσεως (βλ. πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη στο Βουλ. Συμβ. Δ.Σ. Θεσ. 557/1984, Αρμ. 1986, 32 και τις εκεί παραπομπές). Περίπτωση βελτιώσεως της κατηγορίας αποτελεί και η εγκατάλειψη

μέρους του πραγματικού της, γιατί δεν προέκυψε αποδεικτικά και η συγκρότηση της κατηγορίας, για την καταδίκη του κατηγορουμένου, με βάση το υπόλοιπο των πραγματικών δεδομένων, τα οποία υπό μορφή διηγήσεως διαλαμβάνονται στο κατηγορητήριο, όπως και ο χαρακτηρισμός της πράξεως για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη κατά του κατηγορουμένου και παραπέμφθηκε να δικασθεί με την αυστηρότερη μορφή της (από προνομιά παραλλαγή σε βασικό έγκλημα), γιατί τα δύο εγκλήματα (βασικό και προνομιά παραλλαγή αυτού) συγκροτούνται από την ίδια νομοτυπική συμπεριφορά με την ύπαρξη μόνο κάποιας εξειδικεύσεως ως προς ορισμένα στοιχεία τους, ενώ υφίσταται ταυτότητα ενέργειας και ταυτότητα φυσικού αποτελέσματος (και ταυτότητα της μονάδας του εννόμου αγαθού που προσβλήθηκε) [βλ. Γρ. Καλφάλη, Το έννομο αγαθό ως βάση για την επίλυση του προβλήματος της μεταβολής της κατηγορίας, 1985, σελ. 254 · Α. Σταθόπουλου, όπ. π., σελ. 88 και 179-180 · ΑΠ 371/55, ΠοινΧρον ΣΤ'(1956), 85 · ΒουλΣυμβΔΣΛαρ 15/93, με πρόταση Π. Χριστοφοράκου, αδημ.]. Από τη διάταξη του άρθρου 371§3 ΚΠΔ προκύπτει ότι το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο οφείλουν να ερευνήσουν τη διωχθείσα αξιόποινη πράξη κατά τα συγκροτούντα αυτή πραγματικά περιστατικά, το αυτό δηλαδή ιστορικό γεγονός και κατά τόπο και κατά χρόνο τελέσεως, στο σύνολό του, με όλες τις περιστάσεις που συνάπτονται και συνέχονται αμέσως μ' αυτό και δεν παραλλάσσουν την αρχική βάση της καταγγελλθείσας αξιόποινης πράξεως και της ασκηθείσας συνεπεία της καταγγελίας αυτής ποινικής δίωξης (βλ. Α. Μπουρόπουλου, Ερμηνεία Κωδ. Ποιν. Δικονομίας, εκδ. β', τομ. Α', σελ. 92 · Ι. Ζησιάδη, όπ. π., σελ. 180 επ. και 424 επ. · Χρ. Δέδε, Το αντικείμενο της ποινικής δίκης, 1961, σελ. 226 · Ν. Ανδρουλάκη, όπ. π., σελ. 394-396 · ΑΠ 387/90, ΠοινΧρον Μ'(1990), 1105 · ΑΠ 1853/89, ΠοινΧρον Μ'(1990), 873 · ΑΠ 1701/87, ΠοινΧρον ΛΗ'(1998), 287 · ΒουλΣυμβΠλημΠατρών 181/89, με πρόταση Α. Ζύγουρα, ΠοινΧρον ΛΘ'(1989), 527 · ΒουλΣυμβΔΣΑερΛαρ. 23/93, με δεκτή πρόταση Π. Χριστοφοράκου, αδημ.).

III. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 120§1 ΚΠΔ, η οποία εφαρμόζεται και στις διαδικασίες ενώπιον των στρατιωτικών ποινικών δικαστηρίων σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 213§1 ΣΠΚ, το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ' ύλην αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης, ενώ κατά την παράγραφο 2 του ιδίου ως άνω άρθρου το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, στην περίπτωση δε αυτή ενεργεί ό,τι και το συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο ακροατήριο, δηλαδή η απόφασή του επέχει θέση παραπεμπτικού βουλεύματος [βλ. Ι. Ζησιάδη, Ποινική Δικονομία, τόμ. Α', 1976³, σελ. 590 επ. · Αδ. Παπαδαμάκη, Ποινική Δικονομία, 2002, σελ. 77 επ. · ΑΠ 1033/1978, ΠοινΧρον ΚΗ' (1978), 153 · ΤριμΕφΘεσ. 260/1998, ΠοινΔικ 1999, 132 · ΤριμΠλημΗλείας 180/1985, ΝοΒ 33, 1260]. Κατ' εξαίρεση όμως, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 120 ΚΠΔ, το μονομελές πλημμελειοδικείο και το πταισματοδικείο, όταν κρίνουν ότι είναι αναρμόδια, παραπέμπουν την υπόθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα και διατάσσουν τη σύλληψη του κατηγορουμένου, αν το έγκλημα όπως χαρακτηρίζεται απ' αυτά είναι κακούργημα. Ακολούθως ο αρμόδιος εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στα εδάφια γ' και δ' της παρ. 3 του άρθρου 120 ΚΠΔ (βλ. Ι. Ζησιάδη, όπ. π., σελ. 592 · Αδ. Παπαδαμάκη, όπ. π., σελ. 78-79). Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 214 περ. γ' και δ' ΣΠΚ, για την εφαρμογή του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, όπου στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή σε άλλες δικονομικές διατάξεις αναφέρεται μονομελές πλημμελειοδικείο ή πταισματοδικείο νοείται το τριμελές στρατοδικείο και όπου αναφέρεται τριμελές πλημμελειοδικείο, νοείται το πενταμελές στρατοδικείο.

Οι διατάξεις της καθ' ύλην αρμοδιότητας είναι δημοσίου χαρακτήρα και κατά συνέπεια λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και εξετάζονται σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 120§1 ΚΠΔ (που εφαρμόζονται και στις διαδικασίες ενώπιον των στρατιωτικών δικαστηρίων κατ' άρθρο 213§1 ΣΠΚ), ήτοι τόσο κατά την έναρξη της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, όσο και σε κάθε στάση της δίκης και μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της ενοχής [βλ. Ι. Ζησιάδη, όπ. π., σελ. 590 · Αδ. Παπαδαμάκη, όπ. π., σελ. 76 · ΑΠ 1571/1988, ΠοινΧρον ΛΘ'(1989), 390 · ΤριμΕφΘεσ 111/1999, ΠοινΔικ 1999, 458 · ΒουλΣυμβΔΣτρΘεσ 556/1984, με δεκτή πρόταση Αδ. Παπαδαμάκη, σε Ποινικά Ανάλεκτα, 1994, σελ. 6].

Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 198§1 ΣΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 74§2 του Ν. 3421/2005 (ΦΕΚ Α', 302/13-12-2005), στην αρμοδιότητα του τριμελούς στρατοδικείου υπάγονται τα πταίσματα, καθώς και τα πλημμελήματα, τα οποία κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου. Τα λοιπά εγκλήματα υπάγονται στην αρμοδιότητα του πενταμελούς στρατοδικείου. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 18 εδ. β' ΠΚ κάθε πράξη που τιμωρείται με φυλάκιση ή με χρηματική ποινή ή με περιορισμό σε σωφρονιστικό κατάστημα είναι πλημμέλημα.

IV. Στην προκειμένη περίπτωση με το υπ' αριθμ. 265/19-2-2007 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών κινήθηκε ποινική δίωξη σε βάρος του ως άνω κατηγορουμένου και παραπέμφθηκε να δικασθεί στο ακροατήριο του Τριμελούς Στρατοδικείου Αθηνών για εξύβριση ανωτέρου όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν κατ' εξακολούθηση (μερικότερες πράξεις δύο), που φέρεται ότι τελέστηκαν στο στρατόπεδο «ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ» στις 29-4-2006 και 2-5-2006 και συγκεκριμένα διότι με περισσότερες από μία πράξεις, που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, εκτός από τις περιπτώσεις της δυσφήμισης (άρθρα 362 και 363 του ΠΚ), προσέβαλε την τιμή άλλου στρατιωτικού, ο οποίος ήταν ανώτερος του, με λόγο, έργο και απειλή, την πράξη δε αυτή τέλεσε όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν και ειδικότερα:

A. Την 29-4-2006, τις πρωινές ώρες, ευρισκόμενος έξω από το γραφείο του Επόπτη Ασφαλείας Στρατοπέδου της Σχολής Στρατολογικού και λίγο πριν εισέλθει σε αυτό προκειμένου να δώσει εξηγήσεις γιο πειθαρχικό του παράπτωμα (αυθαίρετη απουσία ωρών), απηύθυνε προς τον ευρισκόμενο στον ίδιο χώρο ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. του Ν., ο οποίος τον είχε αναφέρει στον Επόπτη για το πειθαρχικό του αυτό παράπτωμα, την ονειδιστική και απειλητική, προκαλούσα τρόπο και ανησυχία, φράση «δεν πιστεύω να είπες τίποτα για το χθεσινό γιατί σε δέκα ημέρες απολύομαι και θα τα πούμε έξω», ενώ, λίγο αργότερα, εξερχόμενος από το γραφείο του Επόπτη Ασφαλείας απηύθυνε προς τον προαναφερόμενο ΔΕΑ τους ονειδιστικούς και καταφρονητικούς χαρακτηρισμούς «βλάκα», «μαλάκα», «φλώρε», «σκατόφλωρε» και «ηλίθιε» και επιπλέον τον έσπρωξε με το χέρι του και τον μούντζωσε, προσβάλλοντας έτσι με όλες τις παραπάνω ενέργειές του την τιμή και υπόληψη της προσωπικότητας του εκτεθέντος κατά βαθμό ανωτέρου του ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. του Ν., την πράξη του δε αυτή τέλεσε όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν.

B. Την 2-5-2006 και περί ώρα 12.30' όταν συνάντησε έξω από τη Σχολή Στρατολογικού τον ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. του Ν., αρχικά του απηύθυνε τους ονειδιστικούς χαρακτηρισμούς «ψαρά» και «κωλοψαρά» και την καταφρονητική φράση «Δοκιμούλη τι θα μας κάνεις, πέντε ημέρες θέλω να απολυθώ και εσύ πόσες θέλεις ρε ψαρά, ως που μπορείς να το τραβήξεις ρε παλιοαδελφή», και στη συνέχεια, δείχνοντας του με τα χέρια

του τα γεννητικά του όργανα και ανοίγοντας τα πάνω κουμπιά του παντελονιού του, του απηύθυνε την καταφρονητική φράση «τι θα κάνεις Δόκιμε, μήπως θα με αναφέρεις;», προσβάλλοντας έτσι με όλες τις παραπάνω ενέργειες του την τιμή και υπόληψη της προσωπικότητας του εκτεθέντος κατά βαθμό ανωτέρου του ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. του Ν., την πράξη του δε αυτή τέλεσε όχι κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση μ' αυτήν.

Από την αποδεικτική διαδικασία, όμως, και συγκεκριμένα από τις μαρτυρικές καταθέσεις των Τ. Κ. και Χ. Δ., που εξετάστηκαν νόμιμα, από τα αναγνωσθέντα έγγραφα και συγκεκριμένα από τις με ημερομηνίες 11-5-2006 και 12-5-2006 ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των Λοχαγού (Σ) Μ. Θ. και Ταγματάρχη (ΠΖ) Β. Σ. αντίστοιχα, που λήφθηκαν στα πλαίσια της διενεργηθείσας ΕΔΕ, από τις με ημερομηνίες 2-5-2006 και 3-5-2006 υπηρεσιακές αναφορές του ΔΕΑ Τ. Κ. /νου, την αναφορά του ΒΕΑΣ της 28-4-2006 και την κατάσταση οργάνων υπηρεσίας του στρατοπέδου «ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ» της 28/29-4-2006, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα εξής σημαντικά για την υπό κρίση υπόθεση στοιχεία:

Στις 28-4-2006 ο ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. εκτελούσε υπηρεσία ΒΕΑΣ στο στρατόπεδο «ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ» και την ίδια ημέρα ο κατηγορούμενος είχε ορισθεί να εκτελέσει υπηρεσία σκοπού, υποχρεούμενος έτσι σε αδιάλειπτη παραμονή εντός του στρατοπέδου, ως μέλος της φρουράς, από τις 15.00' ώρες της πιο πάνω ημερομηνίας μέχρι την ίδια ώρα της επομένης ημέρας (29-4-2006). Περί ώρα 01.00 της 29-4-2006 ο Τ., κατά τη διάρκεια της εφόδου, που είχε ορισθεί να εκτελέσει, διαπίστωσε ότι ο κατηγορούμενος, αφού ανέλαβε κανονικά τα καθήκοντα αυτά (δηλαδή την υπηρεσία φρουράς), είχε απομακρυνθεί αυθαίρετα από το στρατόπεδο, χωρίς όμως εκείνη την ώρα να είχε ορισθεί σε υπηρεσία σκοπού, εγκαταλείποντας τη φυλακή του. Ζήτησε τον αριθμό του κινητού τηλεφώνου του από κάποιον άλλο στρατιώτη σκοπό, επικοινωνήσε τηλεφωνικά μαζί του και του έδωσε εντολή να επιστρέψει αμέσως στο στρατόπεδο, όπως και έπραξε μετά από τριάντα λεπτά περίπου. Την ίδια ημέρα και περί ώρα 08.00, πριν δηλαδή τη λήξη της εικοσιτετράωρης υπηρεσίας φρουράς – φυλακής, στην οποία ήταν ενταγμένοι τόσο ο κατηγορούμενος, ως σκοπός, όσο και ο ΔΕΑ Τ. Κ. /νος, ως Βοηθός του Επόπτη Ασφαλείας στρατοπέδου, ο τελευταίος (Τ.) ανέφερε, ως όφειλε, το γεγονός της βραδινής αυθαίρετης απομάκρυνσης του εκτελούντος υπηρεσία κατηγορουμένου από το στρατόπεδο στην Επόπτη Ασφαλείας Λοχαγό (Σ) Μ. Θ., η οποία κάλεσε αμέσως τον κατηγορούμενο και τους λοιπούς στρατιώτες που είχαν υπηρεσία στο γραφείο της, προκειμένου να διερευνήσει και να επαληθεύσει την καταγγελία. Λίγο αργότερα, πριν την είσοδο των στρατιωτών στο γραφείο της Επόπτου Ασφαλείας, ο κατηγορούμενος φέρεται, κατά το κλητήριο θέσπισμα, ότι απηύθυνε προς τον ΔΕΑ Τ. Κ. την ονειδιστική και απειλητική, προκαλούσα τρόμο και ανησυχία, φράση «Δεν πιστεύω να είπες τίποτα για το χθεσινό γιατί σε δέκα ημέρες απολύομαι και θα τα πούμε έξω». Ακολούθως και περί ώρα 08.20 ο κατηγορούμενος, εξερχόμενος από το ως άνω γραφείο, φανερά εκνευρισμένος επειδή ο Τ. είχε αναφέρει την απουσία του στην Επόπτη Ασφαλείας, φέρεται, κατά το κλητήριο θέσπισμα, ότι απηύθυνε προς αυτόν τους ονειδιστικούς και καταφρονητικούς χαρακτηρισμούς «βλάκα», «μαλάκα», «φλώρε», «σκατόφλωρε» και «ηλίθιε», επιπλέον δε τον έσπρωξε με το χέρι του και τον μούντζωσε, προσβάλλοντας έτσι με όλες τις παραπάνω ενέργειες την τιμή και την υπόληψη του κατά βαθμό ανωτέρου του ΔΕΑ Τ. Κ.

Εξάλλου, στις 2-5-2006 και περί ώρα 12.30, ο ΔΕΑ (ΠΖ-Σ) Τ. Κ. ευρίσκετο, μαζί με άλλους εκπαιδευομένους ΔΕΑ, έξω από τη Σχολή Στρατολογικού στο στρατόπεδο

«ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ», κατά τη διάρκεια διαλείμματος. Ο ως άνω κατηγορούμενος εξήλθε από τον θάλαμο οπλιτών, που βρίσκεται δίπλα από τη Σχολή, σταμάτησε στο κεφαλόσκαλο και με αφορμή το περιστατικό που είχε γίνει λίγες ημέρες νωρίτερα, όταν και οι δύο ήταν ενταγμένοι στην υπηρεσία φρουράς – φυλακής του στρατοπέδου ο μεν ένας ως σκοπός ο δε άλλος ως Βοηθός του Επόπτη Ασφαλείας, κατά το οποίο ο Τ. είχε αναφέρει στην Επόπτη Ασφαλείας την αυθαίρετη απουσία του κατηγορουμένου από το στρατόπεδο και την εγκατάλειψη έτσι της φυλακής, στην οποία είχε ορισθεί, φέρεται, κατά το κλητήριο θέσπισμα, ότι αρχικά απηύθυνε προς αυτόν τους ονειδιστικούς χαρακτηρισμούς «ψαρά» και «κωλοψαρά», όπως και την καταφρονητική φράση «Δοκιμούλη τι θα μας κάνεις, πέντε μέρες θέλω να απολυθώ και εσύ πόσες θέλεις ρε ψαρά, ως πού μπορείς να το τραβήξεις ρε παλιοαδελφή;» και στη συνέχεια, δείχνοντας του με τα χέρια του τα γεννητικά του όργανα και ανοίγοντας τα επάνω κουμπιά του παντελονιού του, απηύθυνε πάλι την καταφρονητική φράση «Τι θα κάνεις Δόκιμε, μήπως θα με αναφέρεις;», προσβάλλοντας έτσι με όλες τις παραπάνω ενέργειες την τιμή και την υπόληψη του κατά βαθμό ανωτέρου του ΔΕΑ Τ. Κ.

V. Κατόπιν των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, η πρώτη από τις πράξεις εξυβρίσεως ανωτέρου, για τις οποίες παραπέμφθηκε να δικασθεί ο κατηγορούμενος, εντάσσεται στο πλαίσιο ασκήσεως συγκεκριμένης υπηρεσίας, δεδομένου ότι μεταξύ του κατηγορουμένου και του παθόντα υπήρχε υπηρεσιακή σχέση, η οποία πηγάζε από την εκτέλεση συγκεκριμένης υπηρεσίας και αφορούσε και τους δύο. Ο μεν κατηγορούμενος ήταν μέλος της φρουράς του στρατοπέδου στις 29-4-2006 και ο παθών εκείνη την ημέρα εκτελούσε υπηρεσία Βοηθού Επόπτη Ασφαλείας του ίδιου στρατοπέδου. Περαιτέρω, και η δεύτερη χρονικά πράξη εξυβρίσεως είχε, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, ως αφορμή το πλαίσιο της παραπάνω υπηρεσίας, αφού είναι προφανές ότι φέρεται τελεσθείσα εξ αφορμής του περιστατικού που είχε γίνει λίγες ημέρες νωρίτερα, όταν και οι δύο ήταν ενταγμένοι στην υπηρεσία φρουράς – φυλακής του στρατοπέδου ο μεν ένας ως σκοπός ο δε άλλος ως Βοηθός του Επόπτη Ασφαλείας, κατά το οποίο ο Τ. είχε αναφέρει στην Επόπτη Ασφαλείας την αυθαίρετη απομάκρυνση του κατηγορουμένου από το στρατόπεδο και την εγκατάλειψη έτσι της φυλακής, στην οποία είχε ορισθεί.

Επομένως, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι πράξεις της εξυβρίσεως ανωτέρου κατ' εξακολούθηση, για τις οποίες ασκήθηκε ποινική δίωξη και παραπέμφθηκε να δικασθεί ο κατηγορούμενος, τελέστηκαν κατά την υπηρεσία και για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν, πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται από τη διάταξη του άρθρου 60§1 στοιχ. α' ΣΠΚ. Πρόκειται, βέβαια, για δικονομικά επιτρεπτή τροποποίηση (βελτίωση) της κατηγορίας, γιατί υπάρχει ταυτότητα στο φυσικό αποτέλεσμα (και ταυτότητα της μονάδας του εννόμου αγαθού που προσβάλλεται), ταυτότητα ενεργείας και ταυτότητα στο πρόσωπο του κατηγορουμένου, ενώ για τις συγκεκριμένες πράξεις δεν θα ήταν δικονομικά εφικτό να ασκηθεί νέα ποινική δίωξη και να διεξαχθεί στην ουσία της υποθέσεως νέα δίκη με διάφορο νομικό χαρακτηρισμό, χωρίς να εμποδίζεται από το δεδικασμένο της προγενέστερης δικαιοδοτικής κρίσεως. Επιπροσθέτως, επειδή κατά τη διάρκεια της παρούσης ποινικής δίκης ανέκυψε το γεγονός της αυθαίρετης απομάκρυνσης του κατηγορουμένου από το στρατόπεδο «ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ» την 29-4-2006, ενώ εκτελούσε υπηρεσία φρουράς, το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως εγκατάλειψη φυλακής σε ειρηνική περίοδο, έγκλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, πρέπει, κατ' άρθρο 38§1 ΚΠΔ, να συνταχθεί έκθεση και να διαβιβασθεί στον αρμόδιο

Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών, με αντίγραφα των πρακτικών και των σχετικών εγγράφων.

VI. Πρέπει στο σημείο αυτό να παρατηρηθεί ότι κατά τη διάταξη του άρθρου 60§1 στοιχ. α' ΣΠΚ, η εξύβριση ανωτέρου ή κατωτέρου που τελείται κατά την υπηρεσία ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών (και μέχρι πέντε έτη: άρθρο 53 ΠΚ) και επομένως το πλημμέλημα αυτό υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πενταμελούς Στρατοδικείου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 112§1 και 114 στοιχ. Α' ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 198§1 ΣΠΚ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 74§2 του Ν. 3421/2005 (ΦΕΚ Α', 302/13-12-2005).

Συνεπώς, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστηρίου, πρέπει το Δικαστήριο να κηρυχθεί αναρμόδιο καθ' ύλην για εκδίκαση και απόφαση επί της παρούσας υποθέσεως σε βάρος του κατηγορουμένου για τις πράξεις της εξυβρίσεως ανωτέρου που τελέστηκαν κατά την υπηρεσία και για λόγους που έχουν σχέση με αυτή κατ' εξακολούθηση (μερικότερες πράξεις δύο), κατ' επιτρεπτή βελτίωση της κατηγορίας, και να την παραπέμψει για περαιτέρω ποινικό χειρισμό στον αρμόδιο Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει, παμψηφεί, εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο για εκδίκαση και απόφαση επί της προκειμένης, κατά του κατηγορουμένου ΔΑΛΜΑΤΑ Σπυρίδωνα του Βασιλείου, ποινικής υποθέσεως για τις πράξεις της εξυβρίσεως ανωτέρου κατά την υπηρεσία και για λόγους που έχουν σχέση με αυτήν κατ' εξακολούθηση (μερικότερες πράξεις δύο), **κατ' επιτρεπτή βελτίωση** της αρχικής κατηγορίας, πράξεις που φέρεται ότι τελέστηκαν στο στρατόπεδο «Βασιλοπούλου», η πρώτη την 29-4-06 και η δεύτερη την 2-5-06 και **παραπέμπει** αυτήν για περαιτέρω ποινικό χειρισμό στον αρμόδιο Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο

Ο
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

T.Y.

Η
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

T.Y.